

Kdybychom se, Nejvyšší Mistryně, podívali na kontaminaci v rybách, delfíní maso prodávané v Japonsku má vysoké hladiny rtuti, methylrtuti, DDT a PCB. Jeden nebo více těchto kontaminantů znečišťuje téměř veškeré maso delfínů na prodej v Japonsku, v jednom případě byly překročeny maximální dovolené hodnoty rtuti 1,600 krát. Nemohu věřit tomu, že lidé nejsou informováni o hodnotách rtuti v rybách na obalech, protože jsou prodávány těhotným ženám. Mistryně Ching Hai, myslíte si, že by vlády měly dělat více, aby informovaly lidi o těchto věcech? Ano, jistě. Evropský úřad pro bezpečnost potravin varoval těhotné ženy, aby omezily spotřebu mečounů a tuňáků, kvůli jejich vysokému obsahu rtuti, což může přivodit poškození mozku nenarozeným dětem. Úřad pro ochranu životního prostředí v USA také vydal podobná varování. Odhaduje se, že 1 z 8 amerických žen ve věku kdy rodí děti, má nebezpečnou hodnotu rtuti ve své krvi. Patnáct procent dětí v USA bylo kolem r. 2 000 vystaveno

smrtelně vysokým hodnotám rtuti, podle výzkumu vedeném mezinárodním týmem vědců v Japonsku v roce 1999. Uvádí se, že delfíní maso bývá také dokonce zaměňováno za velrybí maso a je většinou kontaminované. Více než v 91 % případech kdy byly delfíni a velryby testované, byly u nich překročeny až dvě imise. Další výzkum ukazuje, podobné výsledky, že delfíní maso je nebezpečné pro matky i plod; a pokud matka dítě kojí, po konzumaci delfíního masa je také dítě vystaveno nebezpečí. Některé nové výzkumy, Nejvyšší Mistryně, také ukázaly, že zvýšené hodnoty rtuti mohou také skutečně ovlivnit plodnost. Někteří japonští vědci, kteří byli zahrnuti do tohoto japonského projektu uvedli, že by měly být tyto produkty okamžitě staženy z pultů. A Dr. Palombi z Harvardské univerzity radil japonské vládě to samé, že by měli zakázat lovy delfínů a prodej delfíního masa v obchodech. Když mluvíme o chytání ryb Nejvyšší Mistryně, myslím, že se dostáváme k přehnaným výlovům. Jak se rybářské lodě

rozvíjely, koncem osmdesátých let, a technologie pro vyhledání a samotné výlovy se staly efektivnější, ryby všude ve světě soustavně umíraly po jejich chycení ve větších hloubkách a v odlehlejších vodách. Během 50 let počet velkých predátorů v oceánech klesl téměř o 90 %, a podle Světové zemědělské organizace při OSN 4 miliony lodí, které brázdí světovými vodami jsou na, nebo překračují udržitelné výnosy u tří čtvrtin všech oceánských lovišť. Mistryně Ching Hai, zůstaneme-li na této cestě, v oceánech nic nezůstane. Jak můžeme zastavit tuto nesmyslnou destrukci jediných moří které máme? Nějak to musíme zastavit. Prostě zatavit rybaření. Vlády musí zakázat rybaření, protože je příliš důležité pro naše přežití, abychom to neodkládali. Nejen, že výlovy a vyčerpávání mořského života jsou přehnané, ale je to spojené taky s dalším zabíjením, jako když komerční dlouhé lodní flotily jedou lovit, normálně jsou jejich cílem mečouni, ale oni při tom zabijí

desiatky tisíc
mořských želv a stovky
tisíc mořských ptáků
a miliony žraloků
každý rok.
Toto „náhodné“ zabíjení
dělá navíc asi 25 %
celkových úlovků.
V listopadu 2006
byl v New York Times
článek, který uvedl:
„Světový kolaps
rybích druhů“.
Odborníci předpovídají,
že tímto současným tempem
bude mizet víc a víc
druhů a zkolabuje
celkový mořský
ekosystém,
možná uprostřed století.
O tomto výzkumu
je tam toho víc.
Abychom zastavili tyto
destruktivní výlovy,
řešením je
veganská strava; žádné
ryby v našem jídelníčku.
Moře nám nabízí spoustu
lepších možností potravy:
široké spektrum
nanejdůležitějších
a výživných mořských řas.
Dokonce bychom na nich
mohli žít stále. Musíme
chránit živé a zdravé moře,
jelikož je svázané s našimi
životy a zdravím.
Myslím, že bez moří
bychom žít nemohli.
Spůsob, akým sa správame
k sebe navzájom,
spůsob, akým sa správame
k našim spoluobyvateľom,
nie je skutočne ideálny –
nie ak naozaj chceme
mať šťastie
na tejto planéte,
nie ak skutočne chceme
mať mierumilovný svet
v ktorom sa budeme tešiť.

Takže niekedy nerozumiem
ľudskej mentalite,
tomu ako rozmýšľajú,
a ako to funguje,
spoločenský systém a
politika na planéte celkovo.
Každá krajina
je trochu odlišná
ale niektoré krajiny sú na tom
lepšie než iné.
Ale aj tak, môžete nájsť
aj v tých najbohatších
krajinách takéto problémy,
že ľudia sú bez domova,
nemajú kam ísť,
rodiny sú rozdelené,
pretože nemajú kam ísť.
deti sú hladné,
nemôžu ísť do školy, pretože
nemajú žiaden domov, atď.
Je to proste niekedy veľmi,
veľmi bolestivé, nepríjemné,
pozeráť sa na to.
Robím, čo môžem,
ale nikdy to nie je dost
kvôli systému, ktorý máme
na tomto svete.
Nie je to len
jeden dva prípady,
je to celý systém.
Dúfam len, že jedného dňa,
ak sa všetci navrátia
ku svojej veľkosti,
budú premýšľať o tom,
ako veľmi chcú sami seba
reprezentovať na tejto
planéte, potom možno
budeme mať lepšiu
spoločnosť. Nie je to len
o zdieľaní potravy,
je to o zdieľaní všetkého:
technológie,
pomáhať ľuďom,
aby si pomohli,
a keby sme nejedli mäso,
svet by sa už tak stal lepším.
Znamenalo by to, že
spoločnosť ako celok
sa stala súcitnejšou.
Potom bude ten systém iný,

zmení sa.
Zmení sa mentalita,
zmení sa politika planéty
a potom si budeme
navzájom pomáhať –
nielen distribuovať jedlo
ako charitatívny čin,
ale deliť sa o technológiu,
zdroje, pomáhať si
so všetkými vecami,
uchovávať všetky
zdroje planéty,
aby mal každý možnosť
používať ich
a pomáhať si.
Myslím, že každý by
sa rád sám obslužil,
nielen chcieť brať almužny
niekde v útulku,
špinavom, chaotickom,
bez vody, bez jedla,
len každý deň čakať
na almužny.
To nie je spôsob,
akým by niekto chcel
žiť svoj život.
Nie je to dôstojné.
Preto sa ten systém
musí zmeniť,
a začína to
vegetariánstvom.
Začína to vegetariánstvom,
pretože ak chcú ľudia
zachrániť planétu,
ak chcú zachrániť zvieratá,
potom prichádza súcit.
A keď súcit obalí
celú planétu,
potom sa úplne
zmení energia.
Každý sa v tom bude kúpať
a každý deň budú ľudia
premýšľať inak,
budú konať inak
a ich myseľ bude
viac vyčistená,
a dokážu vymyslieť
lepší systém,
ako rozdeliť
bohatstvo a zdroje,

ktoré aj tak prináleží
všetkým.
Či už žijete v Afrike,
narodili ste sa v Etiópii
alebo ste sa narodili
v Anglicku, je to to isté.
Nepriniesli sme si so sebou
žiadne zdroje v deň,
kedy sme sa narodili,
takže svetové zdroje
patria všetkým.
Ale my ich nerozdeľujeme
dobro.
Tí schopní si berú viac,
než dávajú,
to je ten problém,
viac berú, než zdieľajú.
Takže dúfam, že jedného dňa
sa celá planéta prebudí
a bude premýšľať o tom,
ako chceme žiť náš život.
Nie život,
aký sme žili doteraz;
myslím jeho väčšiu časť.
Nie je to vždy niečo,
na čo môžeme byť hrdí.
A keď zomrieme,
aj tak nič nemáme:
prišli sme s ničím,
odídeme s ničím.
Ale medzitým
sa každý snaží zobrať,
čo môže
a preto máme nedostatok.
Niektorí si berú príliš veľa,
niektorí nemajú nič.
A pretože
čím viac jeme mäsa,
tým viac musíme odlesňovať
a tým viac zdrojov
potrebujeme.
Viac mäsa,
viac využívanej pôdy,
viac odlesňovania,
väčšia potreba paliva
na spracovanie, prepravu,
viac zdrojov potrebných
na liečivá, zariadenia,
lekárske zariadenia,
na všetky možné nové

vynálezy medicíny,
pretože sa neustále vynárajú
nové choroby;
a na tie staré sme ešte
neobjavili liek,
no prichádzajú už nové.
Kvôli tomuto druhu
zlej energie vzniká
viac zlých vírusov, baktérií
a my s tým nikdy
nedokážeme držať krok,
a potom je viac nemocníc,
viac experimentov,
viac pitiev za živa,
viac utrpenia zvierat,
vo všemožných veciach –
nielen že ich zabíjame,
ešte trpia aj v laboratóriách
ešte trpia aj v laboratóriách
a podobne.
Je to nad moju predstavivosť,
ako sa môžeme
takto správať k niekomu
alebo k nejakému zvierat'u.
Väčšina ľudí neví
jak špatné je jedenie masa
a jak dobrá je
veganská strava.
Oni to skutočne nevedí.
Jak by to mohli vedieť?
Odmala jim to říkali jinak.
Říkali jim, že musí jíst maso,
aby byli zdraví atd.,
a když vyrostli, žijí tak dále.
Když mají děti,
učí je stejné věci.
Když jejich děti mají děti,
žijí stejně.
Proto to tak špatně dopadá.
Není to tak,
že lidé jsou špatní:
oni to skutočne nevedí.
Protože někdy
psali v novinách,
„Mléko je dobré.“
„Maso je dobré.“ „ Jsou
dobré pro vaše zdraví,“ atd.
„Každý den byste měli jíst
určité množství masa
a pít určité množství mléka.“

Že?
Vlády umožňují také
vysílání takových reklam,
protože vláda to také neví.
Vláda je velice
zanepřázdňená.
Někdy lidé sedí,
a obviňují vládu,
že nedělá to či ono,
ale oni jsou ve skutečnosti
velice zaneprázdnění.
Musejí vyřídít spoustu věcí.
Každé ministerstvo má
na starosti jiné věci.
Například
prezident nebo premiér
je závislý na
ministerstvu zdravotnictví,
musejí mu dávat zprávy, že?
A ministerstvo
zdravotnictví je závislé na
odboru zdravotnictví.
Například ministerstvo
zahraničních věcí
a ministerstvo pro
vnitřní záležitosti
jsou také závislí na
odboru zdravotnictví,
aby je informovali.
Odbor zdravotnictví
je závislý na
odboru výživy,
aby je informovali.
Odbor výživy je závislý na
prodejcích masa nebo ryb
nebo těchto badatelích,
aby je informovali.
Jelikož jedno oddělení
předává zprávy druhému,
vláda nemá možnost
dozvědět se něco přímo.
Proto to musíme udělat sami,
chceme-li, aby se to stalo.
My musíme říct lidem,
aby spolupracovali,
ne obviňovat stále vládu.
Nečekejme na vládu.
Bylo by skvělé, kdyby to
vláda mohla udělat,
protože jakmile jsou

vládní záležitosti
v pořádku, vše je v pořádku.
Podívejte se na zákaz
kouření: jakmile to zakázali,
kouření: jakmile to zakázali,
mnoho lidí přestalo kouřit
a ustoupilo mnoho
onemocnění,
zachránilo se mnoho životů,
mnoho dětí nemusí
být vystaveno
pasivnímu kouření.
Všichni jsou tedy zdraví,
země více prosperuje
a je silnější.
Šetří to mnoho peněz!
Desítky miliard dolarů.
Vidíme rozdíl již po
několika měsících.
Mnohé nemoci ustoupily
a nemocnice již
nejsou přeplněné.
Někdy počty pacientů
v nemocnicích převyšovaly
kapacity nemocnic,
že se tam akutní pacienti
nemohli dostat,
protože již byly zaplněné
těmito pacienty.
A nyní se počet
pacientů snížil,
takže mají nemocnice
dostatek míst. Je to tak?
Stojí to také hodně
pohonných hmot,
dopravovat pacienty
sem a tam, že?
Stojí to hodně peněz,
daní od lidí.
Odkud si myslíte,
že ty peníze jdou?
Kdyby to nikdo nezaplatil,
museli byste to platit sami.
Některé země používají
daně, aby pokryly
pojištění lidí,
aby to měli zdarma
nebo měli velice levnou
zdravotní péči.
V některých zemích nemají

takový systém pojištění,
pak si to musíme
platit z vlastní kapsy.
To jsou také peníze, že?
Těžce vydělané peníze.
V Americe to stojí
stovky miliard dolarů
každý rok,
například takto.
Kolik lidí zemřelo?
Kolik lidí onemocnělo?
Kolik peněz utratil stát
kvůli jedení masa,
pití alkoholu, kouření
a drogám?
Stojí to hodně peněz,
těžce vydělaných peněz.
Ty peníze byly dány vládě,
ale vláda je nemůže použít
na jiné, lepší věci.
Nemohou stavět školy
pro děti, domovy
důchodců nebo domovy
s pečovatelskou službou
pro pohodlí lidí,
nebo staví tyto budovy
nekvalitně, protože
nemají dostatek peněz.
Postavené budovy
neposkytují
dostatek pohodlí.
Někdy jsou domy
s ošetřovatelskou péčí
jako vězení.
Nejsou to domovy s péčí,
ale věznice.
Lidé tedy hodně trpí.
Když jsou mladí,
tvrdě pracují, aby vydělali
peníze, a platili daně,
ale když jsou staří,
nemají z toho
žádný prospěch.
Je to proto, že peníze byly
použity na kritické nemoci.
Co zbude,
je pak dáno starým.
Kdyby tedy nebyly peníze
utráceny za nemoci,
hodně bychom ušetřili.